

BEWUSTWORDING EN VERKRIJGEN VAN INZICHT.

Aan het begin van deze bijeenkomst, zoals altijd, moet ik u er op wijzen dat wij, sprekers van deze groep niet alwetend of onfeilbaar zijn. We vinden het prettig wanneer u zelf nadenkt. Een mens leert meer van zijn eigen dwaasheden dan van de meest juiste zaken die anderen hem leren zonder dat hij begrijpt waarom.

We geven u meestal de gelegenheid om een onderwerp te stellen maar voor deze avond zou ik daar toch graag van afwijken. We bevinden ons namelijk aan het begin van een nieuwe cyclus, een reeks ontwikkelingen die niet zo één twee drie te duiden zijn en die misschien het eenvoudigst kunnen omschreven worden als : u bevindt zich op het ogenblik in een dalperiode en we moeten aannemen dat het stijgen beginnen zal waarschijnlijk na ongeveer 6 maand, 7 maand. Dat zegt niets over de economie of over uw bankrekening, het betekent alleen een algemene ontwikkeling . Een ontwikkeling die zoals u beseffen zult samen kan hangen met bewustwording, met het verkrijgen van inzicht en zeker ook met een fase van nieuw beleven en het zijn deze laatste punten waaraan ik met uw welnemen graag enige aandacht zou willen besteden.

Allereerst dan de kwestie van inzicht. Zolang je uitgaat van een eenzijdig standpunt kun je nooit de werkelijkheid begrijpen. Er blijven te veel dingen verborgen. Om inzicht te hebben in de werkelijkheid moet je geconfronteerd worden met alle kanten en d.w.z..dat welvaart en gebrek aan welvaart beide noodzakelijk zijn. Dat vreugde en diepe smart elkaar moeten afwisselen want alleen door de veelheid van standpunten die we innemen en de belevingen die we hebben, kunnen we iets begrijpen van de werkelijkheid waarin we leven. Er zijn mensen die zeggen: Ja, maar we hebben een ideaal. Een ideaal, beste vrienden, is een geloof en zoals elk geloof is het een eenzijdige benadering waarbij men probeert alle feiten die men kan waarnemer in te passen en alle andere feiten zoveel mogelijk te verdonkermanen. Daar heb je natuurlijk niets aan. Inzicht betekent niet alleen maar dat je begrijpen moet dat bijvoorbeeld de tering naar de nering moet worden gezet. Het betekent ook dat je ook gaat leren dat vreugde niet te koop is maar dat ze in jezelf moet bestaan. Dat innerlijke vrede nog belangrijker is dan zelfs lichamelijke gezondheid of welvaart en pas wanneer je vele, schijnbaar met elkaar strijdige ervaringen hebt doorgemaakt, steeds weer geconfronteerd bent met het onmogelijke, zul je geneigd u dit meer algemene beeld te verwerven.

We kunnen dat zien in de fasen van het leven. Het kind neemt alles als zijn recht en dat is begrijpelijk. Het leeft in een fase waarin iedereen uitmaakt wat het kind wel en niet mag, moet en dan zeg je: Nou ja, alles wat ik krijg dat komt me dan ook toe. Dat hoort eenvoudig zo.

Dan kom je een periode dat je zegt: maar anderen zijn belangrijker dan ik en dat neem ik niet. Wat kan ik doen om belangrijker te worden? En de één wordt profvoetballer, de andere ingenieur en de derde die zoekt misschien een andere methode.

En dan komt er zo'n tijd dat je zegt: Ja, ik weet het eigenlijk wel: Ik heb gestudeerd en ik heb veel kennis opgedaan en ik zie precies wat er met die wereld moet gebeuren. Maar je weet niet hoe anderen die wereld beleven, vergeet dat niet. En zo trek je dan langzaam maar zeker naar de gezapigheid van ja, wat we hebben is wel aardig en laten we 't maar houden.

En dan komt de periode: Ja, maar ik voel mij toch wat onzeker in mijn gezapigheid. Er moet wat aan de kant gelegd worden en dan komt de tijd dat de bankrekening belangrijk wordt en dat de droom die men heeft, eigenlijk zekerheid heet.

En dan komt de tijd dat je die zekerheid gaat aanbreken en dan blijkt ze niet zo zeker te zijn als je dacht. Dan begin je langzaam maar zeker te hopen op een andere vergoeding voor het leven en de meeste mensen, niet iedereen gelukkig, sommen dan alles op wat ze in het leven anders hadden willen hebben. Ze vergeten wie ze zijn, wat ze zelf veroorzaken, wat ze zelf tot stand brengen. Maar een enkele keer breekt dan de wijsheid door. Het is niet voor niets dat men eens heeft gezegd dat ouderdom de wijsheid kan brengen, niet dat ze ze brengt. Want als je zo oud bent geworden dat je alles op een rijtje kunt zetten, dan zeg je: Ja, veel van het

leven is onvermijdelijk geweest eigenlijk. Veel van de dingen die ik mijn verdienste heb geacht daar ben ik eigenlijk toe gedwongen geweest en veel van de fouten die men mij voorwerpt waren eveneens onvermijdelijk, want zij waren nu eenmaal ingebouwd in hetgene wat ik was en deed. En dan ga je pas kijken naar een wereld waarin een mens een mens is, niet alleen een factor. Dan alleen ook ga je denken aan een wereld waarin de geest niet een of ander gek spook is of een af andere bijzondere leermeester, maar heel eenvoudig een fase die je in de toekomst zult beleven. Dan ook wordt God, dacht ik, niet meer een zekerheid die je hanteert, maar eerder een lichtende vraag die overal op de achtergrond lint. En dan kom je als vanzelf tot bewustzijn, want bewustwording is een kwestie van leren zien, leren beleven en leren begrijpen.

Ik kan me wel voorstellen dat in deze tijd er heel wat mensen zijn die zeggen: Jij begrijpt niet hoe het zover met ons land heeft kunnen komen. Dan heeft u nooit goed naar dat land gekeken. Dan hebt u niet gezien hoe u voortdurend bezig bent geweest om mekaar de kleinste vlieg af te vangen. Hoe u voortdurend bezig bent geweest om uzelf eigenlijk zeker te stellen en hoe u voor uzelf steeds meer voordelen hebt geëist zonder te vragen wat er tegenover stond. Paar als je dat gaat begrijpen dan zie je waar het mechanisme fout is. Het ligt niet alleen aan de anderen. Het ligt ook aan jezelf en dit besef houdt in een zekere bewustwording en een begrip dat je niet alleen de wereld anders moet maken, maar dat je vooral zelf anders moet zijn. Het betekent wijsheid. Je gaat inzien dat je anderen niet kunt brengen tot iets dat eigenlijk niet past bij hun aard.

Je kunt nu wel wensen dat iedereen die op het ogenblik een menigte pinten pakt zover de franken reiken, dat die ineens gaat mediteren en in vrome gezangen uitbarst om geestelijk op te wieken naar de hoogste wereld. Daar is hij eenvoudig niet voor gebouwd op het ogenblik, dat kan niet. Je kunt hem misschien wel zo ver brengen dat hij alleen niet aan zichzelf denkt, maar zich ook afvraagt of een ander dorst heeft en daar moet je dan vrede mee hebben.

Wereldhervormers zijn er altijd weer en wereldhervormers zijn altijd diegenen die voor zichzelf een vroegtijdige dood veroorzaken en voor anderen een hoop ellende. Als u aan wereldhervormers denkt, denk dan aan Napoleon, aan Abraham Lincoln, denk aan Adolf Hitler als u dat wilt of aan Mussolini, allemaal mensen die de wereld beter zouden maken en die geëindigd zijn met Ze te vernietigen. Ja ook Lincoln. Hij heeft de uiteindelijke eenheid van de U.S.A. geschaad op een wijze die nu nog niet hersteld is.

Wanneer je je dat realiseert dan zeg je: Ik moet de wereld niet verbeteren, ik moet beter deel zijn van de wereld en dan probeer je de wegen te zoeken en dan zie je dat dat naar buiten toe alleen niet gaat. Je ontdekt dat je veel te beperkt bent. Met al je denkbeelden die je zou willen doen blijf je alleen maar aan fantast die ergens op kussens in hamert, zeggende dat hij deze muur zal afbreken. En dan zeg je: Er moet iets in mij zijn. De mensen hebben het altijd in zichzelf gezocht, ze hebben het gezocht in allerlei vrome mythen en legenden, ze hebben het gezocht in een geloof aan een God, een geloof misschien in een afwisseling van kasten en de wenteling van het rad des levens. Maar ook dat blijkt niet te voldoen want je blijft met vaagheden zitten. Wanneer je zegt: God is rechtvaardig, dan kijk je naar de wereld en dan zie je dat het niet zo is volgens jouw besef. Dan moet jouw besef fout zijn of moet God fout zijn en het meest waarschijnlijke is dat jouw beeld van God fout is.

Dus alweer zoeken naar de werkelijkheid. En dan komt er een ogenblik dat je zegt: Ik moet het in mezelf vinden. Zeker, er zijn geesten, er zijn engelen, er is van alles te vinden misschien, maar ik heb daarmee niet direct en bewust te maken. Ik heb bewust te maken met mezelf. En dan ga je in zo'n fase zoeken of je in jezelf die eigenschappen kunt vinden of ontwikkelen die je nodig hebt om die wereld nog net te kunnen aanvaarden, om er nog net mee te kunnen leven. Een pijnlijk proces, dat geef ik toe. Maar wanneer je die wereld in jezelf hebt, ontdek je ook de krachten die in je schuilen en geloof me, elke mens heeft heel wat meer krachten dan hij zich ooit bewust is. Wanneer die mens begrijpt: In mij zit een ander soort waarde, een ander soort kracht, een ander soort logica, een ander soort energie dan ik, in mijn wereld normaal hanteer, dan gaat hij misschien ontdekken dat je die beide samen kunt gebruiken, ook naar buiten toe. En dan ontstaat een vervlechting van zaken die volledig menselijk, nuchter en logisch zijn en die eigenlijk occult, verborgen zouden zijn. Het is het scheppen van een nieuwe wereld, nu niet meer door de wereld te veranderen, maar door je eigen relatie tot die wereld te veranderen en daardoor wordt je invloed op die wereld ook een andere.

Die processen zullen zich af moeten spelen in heel veel mensen. Wanneer we in een dalfase zijn, dan bevinden we ons in een periode waarin begrip vervalst is, waarin economie bijvoorbeeld langzaam maar zeker vervreemd is van de werkelijke mogelijkheden, waarin de theologie of de geloofsleer eigenlijk plotseling aan vele kanten ontvlucht, zelfs aan de regels die de oorspronkelijke verkondigers van die leer gesteld hebben. En dan heb je geen houvast meer. Natuurlijk, als er een overstroming is kun je naar de kerk gaan. Misschien kun je daar nog even op de kerkbank zitten om langer droge voeten te houden, maar verder gaat dat niet. Je kunt zeggen: de hel breekt los, maar als die hel losbreekt dan moet jij vuurvast zijn en dan kun je niet rekenen op een af andere kluis, op een of ander klooster of heilige plaats waar je verdedigd zult worden. Je zult eenvoudig deel moeten nemen aan zo'n strijd, aan zo'n ontwikkeling.

In een dalperiode komen er dingen voor die daaraan doen denken. O, geen wereldoorlog, maar dan toch wel een hele hoop moeilijkheden op elk terrein. Je zult afstand moeten doen van een hele hoop dingen waarvan je eens meende dat ze je eigen recht waren. Je zult je van dingen moeten bewust worden die je bewust of onbewust terzijde hebt geschoven als onbelangrijk. Je zult je moeten gaan realiseren dat geen ander de verantwoording voor je kan dragen. En juist dan is de innerlijke bewustwording de enige mogelijkheid om voldoende veerkracht te hebben. Wanneer je niet meer kunt geloven dat een politieke partij het juiste antwoord heeft en je weet dat je zelf de invloed niet hebt om die juistheid door te zetten, wat moet je dan doen?

Natuurlijk protestdemonstraties houden; dat is best aardig, wandelsport is gezond; of je kunt geweld gaan plegen, maar ja, met een bom heb je de maatschappij niet verbeterd. Je kunt mensen gaan vermoorden, maar ja, voor de ene staatsman die je vermoordt komen er 25 politici terug en dat is nog veel erger. Dus is er, geen uitweg, behalve vanuit jezelf, maar dan moet je over een kracht beschikken waarover je zuiver materieel beseft niet te kunnen beschikken. Dan wordt je a.h.w. teruggewezen naar je eigen innerlijk, dan wordt je teruggewezen naar een manier van denken en leven die voor de meeste mensen op het ogenblik nog onzinnig lijkt.

Men zegt altijd: een kind moet toch wel een beetje discipline kennen. Het oud bekend verhaal. Dr. Spock die zei: Dat mag niet. De tere kinderziel niet kwetsen. Toen werd hij door een tere kinderziel gekwetst en kwetste met zijn hand het achter eind van het tere kind. Dus deze grote geleerde is ook teruggekeerd op zijn schreden en zo zullen heel veel mensen moeten doen. Het is niet eenvoudig, maar wij zullen voor de mensen alles best maken, dan worden de mensen best. Ge kunt de mensen niet veranderen door de omstandigheden te veranderen. En het besef van de mensen veranderen dat kun je nog altijd het beste doen door hem te tonen dat er andere dingen zijn dan datgene waar hij voortdurend mee bezig is. Kijk, en daar ligt eigenlijk het criterium in een dalperiode: de veranderingen van begrip ten aanzien van de wereld. De verandering niet alleen van sociale omstandigheden. Wat geeft het of u zich communist noemt of u noemt zich liberaal, of u noemt zich christelijk of wat anders, dat zijn maar namen, de praktijk is overal dezelfde. Het gaat erom wat je zelf bent, wat je zelf wordt. Je kunt jezelf tot slaaf maken van een systeem, natuurlijk en zeggen dat het systeem het op moet lossen en als dat dan niet gaat kun je een vakbond oprichten, dat hebben ze ook geprobeerd. Maar denk je dat dat feitelijk iets verandert? Het zijn uiterlijkheden die veranderen, verder niets. Of er nu honger wordt geleden omdat er gestaakt wordt in Polen, of dat er honger wordt geleden omdat er geen voedsel is in Polen, blijft precies hetzelfde, nietwaar? En allebei waren bijna onvermijdelijk.

Dus, wanneer je je met die zaken bezighoudt zegje: Er zijn geen uitwegen of ik moet anders worden, maar dat betekent ook : Ik moet mijn eigen leven anders indelen. Dat betekent: Ik moet weer een mate van discipline aanvaarden zonder mij te binden aan het gezag van een ander. Dat betekent: Ik moet eigen inzichten verwerven en ik moet voor mijn eigen verantwoording leven en streven Ik moet alles wat ik wil bereiken zelf leren doen. Het kan erg lastig zijn. Als de heren van de schepping voor het feit komen te staan dat ze hun eigen broek moeten verstellen, hun eigen knopen moeten vastzetten, dan zal heit in het begin er tamelijk bont uitzien, denk ik. Dan wappert er menige vlag omdat één naad niet goed was gemaakt. Maar toch is het uiteindelijk zo dat u uzelf moet zijn. En die opgang? Die opgang is zo nabij dat u het haast niet zou geloven.

Wanneer die opgang begint dan blijft alles wat aan het oude blijft hangen achter, die blijven in deze cul-de-sac, zegt men wel eens, in deze doodlopende steeg, in deze laagste bocht van de sinoïde beweging van de sociale structuur handen. Alleen degenen die in zichzelf de kracht vinden om zelf verder te gaan die kunnen weer naar boven en dat betekent een hele heroriëntering, geloof maar dat. Dat betekent dat er heel veel verandert: sociaal, economisch, maar dat het alleen kan veranderen wanneer er eerst iets innerlijks en geestelijks verandert.

Ik leg u deze dingen voor omdat o.i. een belangrijke fase ingaat omstreeks februari. We menen nl. dat dan een aantal crisissituaties zo dicht bij elkaar liggen, dat de mens zelfstandig moet gaan reageren wil hij niet tenonder gaan in allerhand illusies die van alle kanten worden opgebouwd en alweer ineens storten vooraleer men er uiteindelijk iets mee heeft kunnen doen. We moeten terug naar de werkelijkheid, maar niet meer de werkelijkheid die eenzijdig is. Niet alleen maar: dit is goed en dat is slecht, maar dit is een samenhang.

Laat mij een voorbeeld geven. Iemand is niet gezond. De twee nieren functioneren niet goed. Nu zijn er mensen die zeggen, nou ja, dan gooi je die dingen toch weg. Ja maar, zonder nieren kun je niet leven, dan vergiftigt je jezelf. U zult moeten aanvaarden dat er heel veel gebrekkige dingen zijn, uit de aard van de zaak omdat het niet gaat om wat juist of onjuist is, maar om de vraag hoe alles tezamen kan werken, kan leven, zichzelf in stand kan houden.

Waar de geestelijke kracht komt, kunnen veel van die kwalen genezen worden. Zo goed als iemand die voldoende geestelijke kracht en werking in zichzelf heeft mensen zou kunnen genezen. En in dit geval kun je jezelf helpen genezen omdat je niet werkt aan jezelf, maar aan je relatie met de wereld. Dan komt er een ogenblik, zeker, dat je afstand moet doen van een hoop dingen. Dat is pijnlijk, maar is het beslissend? Wat bent u? Bent u uw huis en uw auto en uw vakantiereisje en uw studies en al die andere dingen of bent u uzelf? Wanneer u ziet dat het andere eigenlijk niet bepalend is, val je terug op jezelf en dan heb je betekenis en juist die betekenis, die elke mens voor zichzelf bezit, of je het weet of niet, of je het wil weten of niet zou ik haast zeggen, houdt in dat er een mogelijkheid is om uit deze schijnbaar doodlopende straat toch weer weg te komen, deze dalperiode in de menselijke economie, de menselijke verhouding en de menselijke samenleving te ontvluchten. Dan doe je dat niet voor jezelf. Je zult steeds proberen als je hogerop komt een ander mee te nemen zover als hij wil; gaan.

Het belangrijkste van deze dagen is misschien wel dat de ommekeer en de werkelijke werking in deze tijd begint en de geest, ach, we zien soms dingen en soms kunnen we ze ook niet helemaal juist interpreteren, dat is duidelijk. Ik ben ook niet van plan om enigerlei prognose te geven, hier. Het lijkt me zinloos onder deze omstandigheden. Maar we zouden misschien een paar regels kunnen vinden, een paar regels die erg belangrijk zijn in deze dagen en die, wanneer je ze voor jezelf weet toe te passen op jezelf ook vaak een uitweg bieden uit allerlei situaties waarmee je anders geen raad weet.

In de eerste plaats: Ik moet mijzelf meester zijn. Niemand mag me brengen tot zaken die ik niet wil aanvaarden. Ik laat me ook door niemand deze rust en deze beheersing ontnemen. Erg belangrijk! Eén ander kan je tot uitspraken verlokken en je daarna binden. Iemand kan je opzweepen tot een gedrag of een keuze die fataler blijkt te zijn dan wat je anders had kunnen doen.

Ten tweede: Ik kan mijn kracht niet aan anderen ontlenen. Wanneer ik niet sterk ben in mijzelf, zal elke kracht waarop ik mij beroep mij meer slaaf maken: Probeer gewoon de dingen zelf te doen zo als je kunt. Probeer voor jezelf het juiste systeem te vinden waarin jij nog juist goed kunt werken, waarin het mogelijk is om de dingen te doen die je zelf wilt doen.

Derde regel: Goed of kwaad zijn zo relatief dat ik ze nooit werkelijk beoordelen kan. Ik houd mij niet bezig met het kwade in de wereld buiten mij, maar met het goede dat in mijzelf woont en dit goede zal ik waar maken met geheel mijn wezen, zo goed ik kan. Dat blijft ook altijd nog beperkt, ik weet het, maar het helpt je in de goede richting. Nu kan ik natuurlijk met een grote kreet uitroepen: Ken jezelf. Oud bekend verhaal. Maar wanneer je dat tegen de mensen zegt, gaan ze voor zichzelf psychiatertje spelen en dat kan fataal zijn want een psychiater die resultaat wil hebben moet geestelijk gezond zijn en degenen die voor zichzelf psychiater spelen hebben juist die gezondheid ten dele niet. Ontleed uzelve niet, maar wees uzelf. Niet ken uzelve, dat komt wel. Maar wees jezelf, dan leer je voortdurend bij.

En ten laatste: Het is eigenlijk het simpelste wat je aan een mens kunt zeggen: Reken niet op anderen Wanneer anderen je helpen, dat is meegenomen, maar reken er niet op, dan je niet teleurgesteld worden door je omgeving en door de wereld en daardoor voorkom je dat de depressiviteit gaat overheersen. En als je als enig innerlijk bewustzijn hebt, ach, dan kun je het ook eenvoudig zeggen. Weet u, elke mens vindt in zichzelf ergens een bron van licht, soms is het niet veel meer dan een vuurvlieg, maar enig licht is er. Dat is hetgene waarop u zich moet beroepen. Dat is hetgene waarvan u uit moet gaan. Uiterlijkheden zijn bijkomstig, het innerlijke licht is hoofdzaak want wanneer je in jezelf voldoende licht vindt, wanneer je niet denkt weg te zakken in een of ander duister zodra je je ogen sluit en even in jezelf kijkt, dan heb je daarmee de bron gevonden voor kracht. Zolang in jezelf iets van blijheid, iets van aanvaarding blijft bestaan, zul je de wereld aankunnen.

En dan terzijde ook nog een goede raad, al is het geen regel: Overschat uw eigen mogelijkheden niet. U kunt vaak het met minder doen dan u nodig meent te hebben. Aan de andere kant kunt u vaak minder doen dan u zou willen.

Laat u daardoor niet terneerslaan. Wanneer u niet teveel aandacht wijdt aan hetgeen u nodig meent te hebben, zult u meer tijd vinden om het beste te doen met hetgeen voor u mogelijk is.

In deze dagen, met Kerstmis zal het voor velen nog eens een keer duidelijk worden, moet je werken met het licht in jezelf. Ik weet dat dit een wat afwijkend betoog is. Ik weet ook dat er een hele hoop mensen zijn die zullen denken: Ja, u zegt dat nu wel, maar is het ook zo? U hoeft alleen maar af te wachten. De waarheid van hetgeen ik zeg ten aanzien van uw maatschappij, ach, 'die kunt u denk ik bijna elke dag wel terugvinden in de kranten, de radio of een T.V.-rubriek. Ik overdrijf niet. Ik zeg ook niet: O, wat een ellende komt er over ons, want eerlijk gezegd, de ellende die u krijgt is er grotendeels al. Maar er komt binnenkort een tijd waardoor je er uit kunt komen. Dat is een blijde boodschap, geen destructieve, geen negatieve. Het is misschien niet leuk dat ik u zeg dat u vele van de dingen die u voor uzelf als noodzakelijk beschouwde niet meer zult kunnen hebben of niet meer zult kunnen handhaven, natuurlijk. Maar daar staat tegenover dat u in en vanuit uzelve veel meer zult kunnen doen dan u nu mogelijk acht.

Het is steen negatieve boodschap. De feiten zullen bewijzen, de materiële feiten, dat ik gelijk heb en aangezien nu voor, we elkaar weer zullen ontmoeten ik meen dat ik u toe mag roepen tot in het volgend jaar eventueel, die feiten zullen aantonen dat mijn premissen, mijn veronderstellingen ten aanzien van de sociale ontwikkelingen en de economische ontwikkelingen juist zijn. En als dat zo is kunt u dan stellen dat hetgeen ik geestelijk gesteld heb, ook juist is. En dan vraag ik u alleen maar, bent u zo krachteloos als u denkt, bent u zo machteloos als u denkt, bent u zo dom en zo dwaas als u denkt, wordt u zo bedreigd als u veronderstelt? Denk eens goed na, dan valt het wel mee. Maak er het beste van en wanneer u in deze donkere dagen soms droefgeestig wordt, dat valt wel eens voor, probeer dan een klein beetje vreugde en licht in jezelf te vinden. Onthoud een ding: Waar geen gebed de duivel verdrijft, kan uitlachen hem vaak helpen verdrijven. Lach jezelf eens een beetje uit als je te veel zelfbeklag hebt.

Dan komen we aan deel twee. Weet u, u zit hier en al u hier zit dan komt dat ten dele omdat u het ook niet helemaal meer weet, omdat u denkt dat het wel mee zal vallen, misschien ook. Maar het enige wat belangrijk is, is wat u bent, dat heb ik je al gezegd. Bent u licht? Kunt u over uw depressie heenkomen? Kunt u eventjes die uiterlijkheden vergeten? Kunt u een beetje kracht zijn? Kunt u een beetje kracht ontvangen? Durft u vertrouwen op die onbekende !'od die ook in u woont en daaruit kracht putten, niet om logisch en redelijk te zijn, maar om sterk te zijn; niet om verder te komen als mens, maar gewoon om meer mens te zijn? Een rare vraag. Ieder heeft zijn eigen taak. Iedereen zit nog gebonden aan zijn eigen situatie in de wereld, maar u hebt kracht nodig want het is schijnbaar niet zo gemakkelijk op te lossen. En vele van die oplossingen die u aandraagt zijn schijnoplossingen, zijn geen werkelijke oplossingen en dat weet je heel goed.

Maar er is een weg: Als wij gebruik maken van de kracht en het licht en de werkelijkheid in ons leven. Laten we dat dan doen. Het is zo gemakkelijk: Hier is de kracht, neem ze mee naar huis en wordt er gelukkig mee. Misschien kunt u een wijle gelukkig zijn. Maar het is meer zinvol te zeggen dat u het in uzelf zoeken moet. Het is geen leeg gepraat. Het zijn werkelijke

dingen, werkelijke woorden, werkelijke krachten waarmee we werken op het ogenblik. We houden ons niet bezig met een of ander schijnvertoninkje, dat heeft ook geen zin. Show is mooi, maar niet in deze tijd en onder deze omstandigheden. Je hebt alleen de werkelijkheid nodig en dan niet mijn werkelijkheid, maar de uwe. We hebben moed nodig, doorzettingsvermogen, de durf, niet die van de geest, niet die van een ander, de uwe. En u hebt die.

Ik stel me niet voor dat u zo dadelijk soms dacht aan een tros lampjes naar buiten toe. Voor sommigen zou het nog een gek gezicht zijn ook. Ik geloof helemaal niet dat u wegzweeft en ineens het licht zonder meer vindt, maar u hebt u vaak overgegeven aan dwaasheid, aan dingen die eigenlijk uiterlijk zijn en niet het innerlijke wat u in wezen ermee hebt gezocht. Zoek de innerlijke waarden. Zoek de werkelijke kracht. Speel gaan spelletje. U bent meer en u kunt meer dan u veronderstelt.

Dat is een zekere hersenspoelingstechniek natuurlijk. Dat vind ik altijd zo mooi, wanneer ze praten over hersenspoeling, dan zouden er moeten hersenen zijn om te spoelen en wat dat betreft lijkt in sommige contreien, niet hier, de spoeling wel heel erg dun te zijn. Ik wil u niet hersenspoelen. Ik wil u wijzen op de feiten. U vindt nog niet de juiste relatie met uw wereld. Ontkent het eens als u durft. Ja, als u eerlijk wilt blijven tenminste.

U hebt meer kracht dan u lange tijd hebt beseft. Een enkeling zal het misschien in deze dagen tot uiting zien komen maar u kunt veel meer dan u beseft, maar dan gaat het niet om een of andere methode of formule, dan gaat het gewoon om dat onbewust grijpen naar het hoogste in jezelf en het uitstralen. Maar leer daar dan gebruik van te maken want dat heb je nodig. Het is natuurlijk leuk om je eigen baas te zijn, te zeggen: ik kan het allemaal zelf wel. Maar je leeft niet alleen. Als mens ben je een deel van de mensheid. Niet alleen deel van een gemeente of een gemeenschap, maar deel van de mensheid. Niet alleen de mensheid van vandaag, maar deel van de mensheid van alle tijden heen, daaraan kun je niet ontkomen. Je leven is alleen mogelijk, je bestaan als geest of als mens, omdat je deel bent van de mensheid. Dan moet je passen in de mensheid. Dat betekent dat je je functie zelf moet leren aanvaarden, dat er verschillen moeten zijn. Niet een verschil van hoogheid of grootheid, want mens is mens, maar een verschil van wat de een doet en wat de andere doet. Je kunt niet in de plaats van een ander treden, je kunt alleen jezelf zijn. Leer dat aanvaarden. Vraag je af: wat kan ik meer mezelf zijn? Hoe kan ik wat in mij leeft waar maken, dat is belangrijk. Zen niet tegen jezelf, a.u.b. niet: Binnenkort ben ik*gelukkig uit deze wereldse ellende verlost. Want wanneer u deze wereld een ellende maakt voor uzelf, dan kunt u er van verzekerd zijn dat dat één van de dingen is die door de hemelse douane niet in beslag wordt genomen. Als je dood gaat zit je er nog mee. Je moet het licht nu vinden, nu vreugde vinden ondanks alles. Wees positief en verwerp niets of niemand want ieder heeft zijn functie, ieder is deel van de mensheid, ieder op zijn manier moet bijdragen tot het geheel. Niet in de vorm die een of andere goed vindt, maar in de vorm waarin hij zelf leeft, bestaat, werkt en kracht heeft.

Aanvaarden van de ander vanuit anderen is belangrijk. En dan samen kijken hoe je verder kunt gaan. Zoeken naar die gemeenschap, die mogelijkheden waarin je geestelijk sterker bent, waarin je innerlijk zekerder en gelukkiger wordt en waardoor je naar buiten toe meer kunt zijn en doen.

Vertrouwt op elkaar, ook al weet je dat je mensen niet altijd kunt vertrouwen. Probeert met elkaar samen te werken, ook al is het wel eens moeilijk. Probeert samen iets op te bouwen want niemand buiten u kan dit in deze dagen doen. En als u dat alles een beetje in uzelf verwerkt hebt dan kunnen we misschien iets van de werkelijkheden van de kracht oproepen. Let wel: Ik roep geen God en ik roep geen duivel, dat zijn namen, aspecten van het onbekende. Ik roep geen geesten op en geen mensen, maar ik probeer te spreken met het licht dat in mij woont en door dat licht met het licht dat in u woont. Het is uiterlijk onbelangrijk hoe het gebeurt, maar we doen het dan meestal zo, dat we daar een formule voor vinden. Die formule zegt niets,. alleen de kracht kan spreken en de kracht kan alleen in u spreken wanneer u ze ontvangt en hoort. Ik kan slechts hopen dat dit het geval zal zijn.

Geboren uit de kracht die Al is, spreek ik tot de kracht die in Al is. Zie uzelf, ken uw licht , ervaar uw innerlijke kracht. In mij leeft het licht, dorp mij spreekt het licht, (door mij spreekt het licht). Het licht dat je aanvaarden kunt zal tot u spreken, want zoals hij die vooring heeft gezegd: Voorwaar dit licht zijn en leven en volgen betekent het leven, de weg en de waarheid. Wat meer is: Het is onze enige mogelijkheid voleinding te ervaren.

Meer kan ik u niet geven. En daarom geef ik nu het medium vrij en ik hoop alleen maar dat u iets van uzelve vindt dat u kunt omvormen tot blijdschap; tot kracht en tot licht. Goeden avond.

Enkele bepalingen

Politiek:

Wetenschappelijk geneigde richting tot oplossing van problemen die zouden politici nooit zouden bestaan.

Mens:

Een wezen dat zichzelf mens acht door zich meer te achten dan anderen en zich dus vaak aanstelt als minder dan anderen omdat hij geen besef heeft van de werkelijkheid die hij is.

De kroon van de schepping, maar nog lang niet afgewenkt.

Vriend:

Een mens die bereid is je te aanvaarden zoals je bent zonder zich te onderwerpen aan datgene wat je bent en die, zijnde wat hij zelve is, niet ontkent dat je bent wat je bent en je probeert te helpen om gelukkig te zijn met hetgeen jij bent en hij is.

Apotheker:

Iemand die veel verdient aan het onvermogen van de geneeskunde om de juiste medicijnen voort te schrijven.

Een mens die giften mengt om gezondheid te brengen of althans geacht wordt dit te doen.

Kunst:

Het vermogen om gevoelens zodanig uit te drukken dat ze voor een anders herbeleefbaar wonden en over het algemeen wordt iets ook wel als kunt gepresenteerd waarbij alleen het kunstje van de naamgeving het de pretentie kunst doet hebben.

Kunstkritici:

Iemand die kritiek uitoefent op kunst die hij niet kan maken, brengen of begrijpen en daardoor zich een deskundigheid aanmeet die hij niet bezit om zo een loon te verdienen dat hij vaak niet waard is.

Er zijn wel goede kunstkritici, maar dat zijn over het algemeen zelf kunstenaars en geen gefrustreerde kunstenaars.